

perpetueret Byrde paa Eiendommen, og ikke blot gjælde for de nuværende Besiddere. Aarsagen til, at jeg har taget Ordet i denne Sag, er kun den, at jeg, ved at behandle flere Tilfælde af denne Art, har havt Leilighed til at gjøre mig bekendt med, hvilken Fremgangsmaade der er fulgt paa Domainegodsferne ved disse Kjørslers Udførelse, og jeg er da kommen til den Overbeviisning, at Fremgangsmaaden har været hoist ulige og forskjellig i de forskjellige Egne og til de forskjellige Tider, men jeg troer ikke, at der er nogen Anden, som kan rette denne Uligbed, end Domainedirectoratet, thi alene det kan skaffe sig en Oversigt over alle Forholdene, og lempe dem efter, hvad der paa Grund af de stedlige Sædvaner hidtil har udviklet sig, og naar Domainedirectoratet gjør det, saa er der opnaaet om end ikke hvad jeg kunde ønske, saa dog det, man efter min Mening med Billighed kan forlange i dette Forhold.

Indenrigsministeren: Ja, jeg kjender ogsaa disse Sager noie, og jeg troer virkelig, at det er lykkedes i disse to Sager, som den sidste ærede Taler nævnte, at bringe Spørgsmaalet frem i sin Reenhed, nemlig i det ene Tilfælde, om der skal kjøres for Incassationens Skyld, og i det andet Tilfælde, om der skal kjøres i Anledning af Udbetaling af Arbejds-løn og andre Skovcasfererforretninger. Dersom det nu blev oplyst, at der altid er kjørt for Regimentsfriverne til Incassationer og ogsaa i ældre Tid, og det derimod er klart, at der ikke er kjørt i Anledning af de nye Skovcasfererforretninger, saa forekommer det mig, at Domstolene i dette Tilfælde maae afgjøre begge Dvæstionerne; naar de dømme Bedkommende til at kjøre til Incassationer, saa ligger deri, at der skal kjøres til dem, som henhørende til de gamle Embedsforretninger; fristunde de dem for at kjøre til de øvrige Skovcasfererforretninger, saa er det jo afgjort, at der ikke skal kjøres til nyere Embedsforretninger. Det er mig ikke bekendt, at der er nogen særdeles Omstændigheder forbundne med Sagen, og Domainedirectoratet retter ogsaa Proceduren paa at faae hine Spørgsmaal endelig paa-kjendte. Det er vel ganske vist, at Dommen

gjælder kun for den enkelte Sag, men det er jo ogsaa ligesaa vist, at Præjudicater tjene alle fornuftige Folk til Efterretning, da de maae vente, at fremtidige Domme ville blive affagte paa samme Maade, og at altsaa Domainesdirectoratet vil fraaalde at forlange Afløsning for disse Kjørsler, naar Domstolene virkelig i det enkelte Tilfælde gaar ud fra, at de ikke kunne fordres. Naar det er fremhævet, at disse Afgifter, som erlægges i Stedet for Kjørslerne, blive en Byrde paa Eiendommene, saa er det ganske sandt, men det er ogsaa vist, at Kjørslerne ere en Byrde paa Eiendommene, og det en noget større Byrde end Afgiften vil blive. Jeg troer, at det vil være en Fordeel for Eiendommens Verdi, at der bliver en Afgift af nogle Stilling — jeg troer ikke, den kan blive større end 10 à 12 Stilling pr. Tønde Garforn — end at denne ubestemte Kjørselspligt er betinget i Skjødet. At forøvrigt Domainedirecteuren vil søge at regulere Paastandene, som blive fremsatte af Commissionen, efter Billighed og efter hvad der er det Sædvanlige, er ogsaa min Overbeviisning, men han vil efter sin Stilling ikke kunne gjøre mere end indstille Sagen til Finansministeren, som jeg imidlertid ogsaa er overbeviist om vil handle ligeledes. Det nævnte Spørgsmaal, om Kjørslerne skulle bortfalde for de nyere Forretninger, og om de skulle bortfalde ved Vacance efter Loven om Amtsforvalternes Vønning, er imidlertid Hovedspørgsmaalet, og jeg troer rigtignok ikke, at Finansministeren, naar han har den Overbeviisning, at Domainerne have en vis Ret i denne Henseende, opgiver denne, uden at Spørgsmaalet bliver afgjort ved Dom, ligesom jeg heller ikke troer, at Arveskæstjerne opgive deres formeentlige Ret uden ifølge Dom, og det forekommer mig at være ganske naturligt fra begge Sider.

Alberti: Hvormeget et saadant Afsløsningsvederlag kan blive, er jo vanskeligt at sige, og for Dieblisset er det nok umuligt, da man ikke veed, hvilken Beregningsmaade Commissionen vil bruge. Vil Commissionen gaar ud fra, at Vederlaget skal rette sig efter Omfanget af den Kjørsel, som den enkelte